

L'empremta de la mirada

terra incògnita El creatiu Jaume Geli exposa al Museu Darder de Banyoles unes peces de fang en què hi ha gravat una selecció d'objectes quotidians que li han cridat l'atenció, localitzats als carrers i als afores de la ciutat

Jaume Geli i algunes de les seves peces de cartró i filferro. Foto: R. E.

Estàs passejant per una ciutat o els afores i et proposes guardar-ne, d'alguna manera, les sensacions que et transmet tot el que vas veient. Què fas? Ho fotografies? T'emportes un objecte a casa? Jaume Geli (Banyoles, 1967), dissenyador gràfic i artista pluridisciplinari, ens dóna una resposta alternativa: fer motlles de fang de les coses que et criden l'atenció. El resultat d'haver-ho experimentat és Terra incògnita, una sorprenent exposició que es pot visitar al Museu Darder de Banyoles fins al 23 de novembre.

Geli va recórrer a peu o en bicicleta cinc rutes que sortien del Museu Darder i transcorrien pel mig de la ciutat o pels camps i

bosc de la rodalia. Equipat amb unes làmines fines de fang, en la seva recerca de textures i formes va fer motlles de fragments d'objectes de tota mena, des d'una de les cares esculpides a la font Pudosa fins a espigues de blat, passant per rètols, tapes de clavegueram, petjades de sabates, escorces d'arbres, parets... Geli confessa, rient, que més d'un veí el va mirar malament. Això rai, no va ser cap problema, com tampoc hi va haver gaires dificultats tècniques, a part de la impossibilitat que segons quins materials quedessin marcats al fang. No, el repte vertader era un de ben diferent: "Eren llocs per on havia passat moltes vegades i a l'hora de triar vaig haver de buidar-me d'idees preconcebudes, calia tenir la ment ben oberta", explica.

Un cop cuit en un forn de fer ceràmica, va etiquetar les empremtes, ja convertides en obres d'art, amb les coordenades de la seva localització. En total el fruit d'haver espigolat el paisatge són una seixantena de peces, que a l'exposició es mostren en unes taules que imiten les de treball de biblioteques i arxius. "Tot plegat té un punt d'arqueologia i és empíric, ja que, de fet, tot el que exposo existeix", descriu Geli. A la paret de vora les taules hi ha penjat cinc gofrats (gravats sobre paper) amb la forma de les rutes. Fins aquí, la part "objectiva" de Terra incògnita. Si entrem a la sala del costat ens submergirem en una lectura més personal d'aquella recerca: els traçats de les rutes, marcats a terra amb sorra recollida en els llocs trepitjats o bé insinuats en uns filferros que pengen del sostre i en unes composicions de pintura i sorra emmarcades a la paret. I els tocs finals: unes postals de Banyoles de les quals ha ratllat els textos i ha tapat les imatges amb pinzellades i, al bell mig de l'estança, la bicicleta que va fer servir, presentada en companyia d'uns al·legòrics pinzell i llapis. D'aquí uns dies s'incorporarà al muntatge un audiovisual. Per al dia 15 de novembre s'ha previst una xerrada amb el suggeridor títol de Mirant les coses, les coses ens miren, en la qual participaran artistes i també gent aliena al món de l'art.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-10-2014 Pàgina 49

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/789086-lempremta-de-la-mirada.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss